

Verleden, heden en toekomst; 1967–2007

Op 24 september 1967, vandaag precies veertig jaar geleden, overleed Robert van Gulik. Zijn onafscheidelijke sigaretten waren hem fataal geworden.

Hij had op het nippertje zijn *labour of love*, de monografie over de gibbon kunnen voltooien, en het laatste Rechter Tie-verhaal, *Moord op het maanfeest*.

In de biografie *Een man van drie levens* worden zijn laatste uren als volgt beschreven door zijn zoon Pieter.

Weerzien met oude vrienden

“Vrijdagochtend 22 september voelde vader zich zeer slecht en had ontzaglijke hoofdpijn en sufheid. Toen is het vrij snel gegaan. Vader raakte in een coma en kreeg zuurstofgebrek. Gelukkig had ik reeds het hospitaal gewaarschuwd en kon hij tijdig vervoerd worden. De doktoren vertelden mij later dat de kanker reeds naar de hersenen was uitgezaaid en er nu een uitbarsting had plaatsgevonden. Slechts de sterke wilskracht van mijn vader belette zijn overlijden op dezelfde dag. Hij heeft zó hard gevochten dat hij zaterdagochtend weer bij kennis kwam. Ondanks enkele lichte verlammingen kon hij nog praten, zien en horen. Hij vertelde zijn dokter en vriend, aan wie wij een reuze steun hebben gehad, dat hij beseftte dat zijn einde nu zeer nabij was. Maar hij had er vrede mee, want nu zou hij zijn oude Chinese en Japanse vrienden weer ontmoeten, en hij had nu alles bereikt wat hij zou kunnen bereiken. Zijn enige zorg was voor ons, de kinderen, die nu alleen zouden staan.”

Uitgevochten

“Wij allen zijn toen nog bij hem geweest en we hebben gepraat en afscheid genomen. Hoewel zijn geest soms wat vervaagde, herkende hij ons en wenste ons sterkte toe. Zondag was zijn toestand weer verslechterd; hij sprak nauwelijks, maar zijn blik en glimlach

vertelden wel dat hij ons herkende. Wij konden duidelijk zien dat zijn lichaam was uitgevochten. In de loop van de middag raakte hij weer in coma en hij is toen 's avonds om 20 over 8, die 24ste september 1967, in alle rust heengegaan. Zijn gelaat was zoveel jonger geworden en zo vredig dat ik blij ben dit beeld in mijn geheugen te kunnen bewaren.”

Schrik

Het leek me passend om het vijftigste nummer van de nieuwsbrief op deze gedenkwaardige dag uit te brengen. Maar ik wilde iets meer doen. Ik was al een tijdje op een vage manier ontevreden over het uiterlijk van de website maar nog niet dermate dat ik er iets aan ging doen. Het beslissende zetje kwam uit een onverwachte hoek: Apple bracht de *iPhone* uit. Mocht u het nog niet weten: ik ben een enorme Apple-fan. Ik heb niks met telefoons, maar als Apple een mobiel-tje uitbrengt moet ik het hebben.

Je kunt er ook mee internetten, dus ik was benieuwd hoe de website er uit zou zien op zo'n klein scherm. Helaas is de iPhone nog lang niet leverbaar in Nederland, maar er zijn al wel programmaatjes waarmee je hem kunt simuleren. En wat bleek tot mijn grote schrik: RechterTie.nl zag er *niet* uit.

Dat kon ik niet op me laten zitten.

Geheel vernieuwd

En zo komt het dat ik vandaag met gepaste trots de geheel vernieuwde website presenteer (zie plaatje). De menu-structuur is veranderd, de integratie met de diverse databases is versterkt, de zoekfunctie is nu overal beschikbaar via een kadertje rechtsboven, afhankelijk van de pagina wordt een relevante aanbieding van mijn boekhandel getoond, en vele pagina's zijn aangepast en aangevuld. Hopelijk bevalt het u, maar ik sta ook zeker open voor kritische kanttekeningen.

Bijvoorbeeld: een van de trouwe lezers die als proefkonijn fungeerden vond de welcomspagina te druk. Vindt u dat ook? Laat het weten!

Re: Strips

Met de nieuwe uitgave van de strips waarover in de vorige nieuwsbrief bericht werd, is het toch weer anders gelopen dan aangekondigd. De website van de uitgever zegt nu:

...het eerste deel heeft als introductieprijs 5,50 euro, daarna wordt de definitieve oplage bepaald en de uiteindelijke prijs vastgesteld met als richtlijn de prijs van Deel 1.

Dus niet allemaal tegelijk, en een luxe editie is (nog?) in geen velden of wegen te bekennen.

Thomas van Gulik wees mij overigens op een nadeel van deze heruitgave: na de lopende serie mag er geen strip meer opgenomen worden in de nieuwsbrief. Jammer.

Il giudice Dee: L'enigma dell'anello (Het raadsel van de ring)

12-21. De klap die ik de landloper gaf, kwam misschien een beetje hard aan", zegt de pandhuishouder Leng. "De man viel op de grond en bleef liggen. Natuurlijk had ik even moeten kijken of hij niets ernstigs mankeerde, maar daar dacht ik pas aan toen mijn koelies al halverwege de heuvel waren. Ik ben toen dadelijk uitgestapt en teruggegaan. De koelies heb ik naar boven gestuurd, je moet die nieuwsgierige rekels niet teveel aan hun neus hangen. Ik ben dus in mijn eentje naar beneden gewandeld, maar die ouwe kerel was nergens meer te bekennen. Dus wat kon ik verder nog doen? Ik heb een draagstoel gehuurd en ben weer naar boven gegaan. Amper was ik uitgestapt bij de hoofdepoort van mijn villa of ik voelde me erg misselijk worden en heb met permissie overgegeven tegen de muur. Misschien had ik een paar glaasjes teveel gehad. De zoon van mijn buurman Wang heeft me nog naar binnen geholpen. Die jongen is niet goed bij zijn hoofd. moet u weten, maar hij is heel groot en sterk. Ik begrijp best, dat ik niet helemaal fatsoenlijk gehandeld heb, Edelachtbare, maar ik ben bereid de zaak in der minne te schikken en de landloper een ruime schadevergoeding, te betalen." Rechter Tie is opgestaan en zegt tot de pandhuishouder: "U moet maar even met mij meekomen, meneer Leng. Ik heb een verrassing voor u".

12-22. Rechter Tie gaat de kamer uit, gevolgd door de beteuerde pandhuishouder Leng, en Tsjiao Tai, die zich in de gauwigheid weer in zijn uniform heeft gestoken. Ze gaan naar het lijkenhuis, waar de Rechter een cipier bevel geeft om de deur te openen.

Binnen staat een ruwhouten tafel op twee schagen, bedekt met een rietmat. Op een teken van de Rechter trekt de cipier de rietmat weg en Leng geeft een kreet van afgrijzen.

"Kende u deze man?", vraagt Rechter Tie onbewogen.

"Hij is het!", roept Leng uit. "Hij is dood! Heilige Hemel, ik heb hem doodgeslagen. Genade, Edelachtbare! Ik zweer u dat het een ongeluk was!"

"U zult alle gelegenheid krijgen om uw onschuld aan te tonen", zegt Rechter Tie. "Maar voorlopig zult u genoeg moeten nemen met een verblijf in onze gevangenis. U beweert dus dat u de oude landloper voor de ruzie van gisteravond nooit gezien had?"

"Nooit, Edelachtbare", kreunt de pandhuishouder. "Zowaar als ik leef!"

Rechter Tie laat hem de ring zien en vraagt: "En deze ring heeft u zeker ook nooit eerder gezien?"

"Ach jawel, Edelachtbare", jammert Leng. "Als ik geweten had dat die meneer die ernaar vroeg van het gerecht was, had ik het natuurlijk nooit verzwegen! Maar ja, het was een beetje pijnlijk, en daarom hield ik het maar voor me."

"Komt u maar weer, mee naar mijn werkkamer, meneer Leng", zegt Rechter Tie. "We zijn nog niet met u klaar."